

Sosyalizme açılan ileri demokratik düzeni devrim yoluyla kurmak için ileri!

İŞÇİNİN SESİ

Ulusal Demokratik Cephe (UDC) için ileri!

BÜTÜN ÜLKELERİN PROLETERLERİ, BİRLEŞİN!

YIL:4, SAYI:74, 20 AĞUSTOS 1977

20'yi aşkın ilden 300'e yakın örgüt UDC'ye katılıyor

Ulusal demokratik cephe gerçekleştirecek

Gerici-faşist azınlığın zorbalığa dayanmayan MC yönetimine karşı işçi sınıfımızın önderliğinde halkın ilerici devrimci çoğunluğunun Ulusal Demokratik Cephesi (UDC) çığ gibi büyüyor. DİSK Genel Başkanı Kemal Türkler'in 28 Temmuz'da yaptığı UDC çağırısı ülkenin dört bir köşesinde yankılanıyor.

20'yi aşkın ilden 300'e yakın yerel meslek ve yığın örgütü, ortak duyurularla UDC'de onurlu yerlerini alacaklarını belirttiler. Gazetemiz basına girene dek Adana'da 6, Ankara'da 13, Aydın'da 9, Balıkesir'de 8, Bursa'da 11, Denizli'de 5, Diyarbakır'da 13, Edirne'de 13, Elâzığ'da 13, Eskişehir'de 17, Gaziantep'te 12, İstanbul'da 24, İzmir'de 46, Kayseri'de 15, Kocaeli'nde 10, Konya'da 6, Manisa'da 8, Mersin'de 9, Uşak'da 9, Trabzon'da 8 örgüt UDC'ye katılacaklarını açıkladılar. Bu halkın aktif, örgütlü çoğunluğu, milyonlar demektir. Kaldı ki iller ve örgüt sayıları her geçen gün artıyor.

UDC'ye katılan örgütler başta DİSK'e bağlı devrimci sendikalar olmak üzere, Türk-İş'e bağlı, kimi sendikalar, bazı bağımsız sendikalar, İGD, İKD, TÖB-DER, KÖY-KOOP, TUS-DER, TATED, TUM-DER, TÜMOD, TMMOB ve mühendis odaları ayrı ayrı, TRT-DER, GİB-DER, İM-DER, DEV-GENÇ, TÜMOR-DER,

TÜMZER BANK DER, TUMAS, TİB, PİM, İLTİP-DER: Halkevleri, KÖGEF, Tabip Odaları, Çağdaş Hukukçular Derneği, ÇIRAK-DER, DDKD, DHKD, Hal İşçileri Kültür ve Dayanışma Derneği, ENERJİ-DER, Sanatçılar, Karikatürcüler Birlikleri, Halk Ozanları Kültür Derneği.

Arkası 1. Sayfada

Devrimin sonucu, işçi sınıfının burjuvaziye yardımcı, otokraziye karşı saldırısının şiddeti açısından güçlü ama politik olarak âciz bir yardımcı rolü mü, yoksa halkın devriminde önder rolü mü oynayacağına bağlıdır. (Lenin, İki Taktik)

Türkiye Kürdistan'ında ırkçı-faşist baskılar

İkinci MC'nin tüm halkımıza karşı artan kanlı terörüyle birlikte, Türkiye Kürdistanı üzerindeki ırkçı faşist baskılar da ağırlaşıyor. Kürt köylere jandarma baskınları yoğunlaşıyor. 1. MC dönemindeki baskı ve zulüm, birçok köyün halkını dağlara göçmek zorunda bırakmıştı. 2. MC'nin bu baskıyı daha da ağırlaştıracağı, toplu kıyama yöneleceği daha şimdiden açıkça görülüyor.

Son günlerde yine uydurma kılıflarla Kürt köyleri aranıyor. Kaçakçı, haşhaş, silâh vs. arama gibi bahanelere şimdi de Hint keneviri eklendi. Bu bahaneyle Siirt köylerine kanlı baskınlar yapıldı.

Kürdistan'a yapılan baskınlarda ileri sürülen arama bahanelerine artık kimse inanmıyor. Demirel'lerin, Erbakan'ların, Türkeş'lerin yolsuzlukları, cinayetleri

Arkası 5. Sayfada

BAKIŞ

Birlik ve Hegemonya

Emine Engin

Birlik ve hegemonya, ordu ve kumanda gibidir. Kimle, kimin hegemonyasında, ne için birlik — bu somut koşullara göre belirlenir.

Bizim Ulusal Demokratik Cephe'miz anti-emperyalist, anti-faşist birliktir. Bugün ülkede anti-emperyalist, anti-faşist dönüşümleri sonuna dek götürmekten çekinmeyecek, devrimci yöntemleriyle tüm halkın yaratıcı inisiyatifi açabilecek, kararlı, nefesli, örgütlü toplumsal güç hangisidir? İşçi sınıfıdır. Öyleyse, bizim UDC'mizin kalıcı kazanımlarının anahtarı işçi sınıfının hegemonyasıdır. Bu aynı zamanda ileri demokrasiyi sosyalizme açabilmenin de koşuludur. "Leninizm'in özü proletarya hegemonyası"dır. Proletarya hegemonyasının başlıca aracı ise sınıfın politik birliği, Marksçı-Leninci partisisdir.

Tam da birlik oluşurken, hegemonyadan söz etmek oyun bozamlık gibi gelebilir mi? Değildir. Düşman ortak, tehlike reeldir. Birliğin nesnel temeli vardır. Sonra, hegemonyayı açık yüreklilikle savunmak, bu uğurda savaşmak, masa başında hegemonyayı şart koşmak demek değildir. Hegemonya masa başında kazanılmaz. Leninci ilkelere gizlemeden, ödün vermeden, en geniş yayarak, o gün için en doğru, en ileri belgileri atıp çoğunluğu peşinden sürükleyerek ve böylece hegemonya için savaşan öteki güçlerin nefessizliğini, tutarsızlığını savaş içinde sergileyerek kazanılır. İ. Bilen'in Raporu, bu Leninci yaklaşımın canlı örneğidir. "İşçi sınıfının hegemonyasını sağlamak, kazanmak için savaşmak..." diyor İ. Bilen.

Maden-İş, MESS'in gizli toplantı tutanaklarını açıkladı

MESS'in korkusu ortaya çıktı

Maden-İş'in Genel Sekreteri Mehmet Ertürk, MESS'in gizli toplantı tutanaklarını ve kararlarını açıkladı. Bunları aynen yayınladıklarını, "tek kelime dahi eklemeye gerek görmediklerini" söyledi. Gerçekten de tutanaklar yorum gerektirmiyor. MESS'in amaçlarını, işçi sınıfını bölme çabalarını, korkusunu, sahtekârlığını, hepsini açık ediyor. Sınıf savaşımını canlı bir biçimde yansıtıyor.

MESS inkâr etti. Ama MESS Genel Sekreteri İlhan Lök'ün inkâr ederken söyledikleri, ağız kararlara aynen uyuyor. MESS'in inkârı bile tutanakların doğruluğunu kanıtıyor. Bu tutanakların bir bölümünü aşağıda veriyoruz:

Amerika Türkiye'ye çıkartma yapacak!

Amerika Birleşik Devletleri emperyalizmi, NATO ve onların yerli maşası MC, işçi sınıfımızın, halkımızın yükselen devrimci savaşına karşı ülkeye askeri çıkartma gösterilerine girişiyorlar. Eylül sonu, Ekim başında yapılacak olan NATO manevrasında 6000 Amerikan deniz piyadesi Türkiye'ye çıkartma yapacaktır. Manevranın adı "kararlılık gösterisi"dir.

Bu açıkça gösteriyor ki, bir savaş anında ülkemizi kardeş Sovyet halkına karşı kullanacak olan gerici-faşist güçler, devrimci savaş karşısında köşeye sıkışınca da ABD'yi, NATO'yu ülkeyi işgale çağıracaklardır. İşte bunun gösterisini yapıyorlar. Ordu içinde yurtsever er ve subayların olduğunu biliyor, "zamanı gelince" ordunun tümüne söz geçiremeyeceklerinden korkuyorlar.

Arkası 5. Sayfada

İşçi sınıfı düşmanı politika gereken yanıtı aldı

Sosyal-İş Sendikası yönetiminde olan TIP'liler, TIP'in genel çizgisine uygun olarak, gerici-faşist güçleri bir kenara bırakıp DİSK ile uğraşmayı baş "eylem" edinmişlerdir. Son olarak, Sendika'nın olağanüstü genel kuruluna yine DİSK'e çamur atmaya, DİSK'li konuklara ters davranmaya kalkıştılar. Buna karşı, DİSK 1. Bölge Temsilciliği ve DİSK'e bağlı sendikalar ortak bir bildiri ile gereken yanıtı verdiler.

DİSK 1. Bölge Temsilciliği, Baysen-İş, Besin-İş, Dev Maden-Sen, Devrimci Toprak-İş, Genel-İş, Has-İş, Petrol ve Kimya İşçileri Sendikası, Tek Ges-İş, Teknik-İş, TİS, Basın-İş Ankara Şubesi, Maden-İş 2. Bölge Temsilciliği ve Turizm-İş Anadolu Bölge Temsilciliği'nin ortak bildirisinde, Sosyal-İş yöneticilerinin siyasal düşüncelerinden kaynaklanan bölücülükleri sert bir biçimde eleştiriliyor.

DİSK'i işçi sınıfının bilimi ışığında vermekte olduğu sosyalizme açılan ileri demokratik bir düzen savaşımından hiçbir gücün alakayamayacağı belirtilen bildiri özetle şöyle:

"DİSK'in tutumu ve Ulusal Demokratik Cephe'nin neyi hedeflediği açıkça ortada iken Sosyal-İş Genel Başkanı Özcan Keskeç büyük bir tahrif çabasına girişmiş, DİSK'i bir yandan tekelci sermayenin isteği olan AP-CHP koalisyonunun oluşmasına destek olmakla, bir yandan da burjuvazinin tekeller dışı kesiminin kuşruğuna takılmakla suçlamıştır."

"Bizler, DİSK'e bağlı sendikaların Ankara'daki örgütleri olarak, hangi yönden gelirse gel-sin Ulusal Demokratik Cephe'nin oluşmasında özellikle işçi sınıfının birliğine zarar verecek her türlü davranışa bütün gücümüzle karşı çıkıyoruz."

Arkası 5. Sayfada

Yığıt Arçelik işçileri grevde

GİZLİ TOPLANTI
YERİ: Gümüşsuyu MESS lo-kali
TARİHİ: 7 Temmuz 1977
MESS Yöneticisi: Arkadaş-

lar, sendika bu grevi finanse edemez. Dayanışmamızı daha da kuvvetlendirmemiz lazım. Bursa ve Ereğli de devreye giriyor. Bu işyerlerini de greve itip sendikalar, sendika bu grevi finanse edemez. Dayanışmamızı daha da kuvvetlendirmemiz lazım. Bursa ve Ereğli de devreye giriyor. Bu işyerlerini de greve itip sendika-

Arkası 5. Sayfada

İGD Gaziantep Suburcu Şubesinin bildirisi

Gençliğin sesi tüm yurt çapında yükseliyor, işçi sınıfının gür sesine katılıyor. İGD Gaziantep Suburcu Şubesi'nin yayınladığı bildiri, "Türkiye'de egemen işbirlikçi tekelci güçler çıkmaz içindedirler. Türkiye'nin dört bir yanından işçilerden, köylülerden, gençlerden, öğretmenlerden, emekçilerden kavga sesleri yükseliyor." diyor. İşçi sınıfı öncülüğünde halkımız ile gerici faşist güçler arasındaki savaşta gençliğin yerini tanımlayan bildiri özetle şöyle:

"Bu savaşta gençlik, ulusal demokratik kitle örgütü olan İGD (İlerici Gençler Derneği) ile yer alıyor. İGD keskinleşen sınıf savaşında 'Gençliğin yolu işçi sınıfının yoludur' belgisinden hareket ederek gençliği örgütleyip kucaklıyor... Artık anti-emperyalist, anti-faşist tüm gençlik (işçi, köylü, öğrenci) İGD'de örgütleniyor ve yığınsallaşılıyor. Ezen ve ezilen ulustan tüm gençlik ırkçı şoven baskılara, ulusal baskı ve ayrıcalığa karşı savaşım verirken, hergün yoğunlaşan

bozguncu akımların ve faşist saldırıların boşa çıkarılması için gençliğin tek ve merkezi örgütüyle demokrasi savaşımında yerini alıyor.

Bugün genç olarak iki seçenkle karşı karşıyayız. Ya emperyalizm ve işbirlikçi tekelci gerici faşist güçlerin saflarında yer alacağız. Ya da barış, demokrasi ve insanca bir dünya isteyenlerin saflarında yer alacağız. Başka bir yol, seçenek yoktur.

Günler tüm ilerici gençliğin sesini, bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm savaşımında işçi sınıfının gür sesine bir kat daha katması gereken günlerdir. Artık bağımsızlık, demokrasi, toplumsal kurtuluş savaşımı yığınlaşa yer bırakmıyor. Konumumuz ne olursa olsun, korkmak ya da yılmak yok olmaktadır. Kararsızlık ve panik yok olmak demektir.

Türkiye'de gençliğin tek merkezî yığınlaşmış örgütü için ileri! Sosyalizme açılan ileri demokrasi savaşımını devrim yoluyla kurmak için ileri!"

●

TKP düşmanlığıyla hiçbir yere varamazsınız

R. YÜRÜKOĞLU

Türkiye işçi sınıfının tek devrimci partisi Türkiye Komünist Partisi bugün en önde savaşıyor. Onbinlerce korkusuz militanı, yüzbinlerce yiğit gönüldası, TKP'nin sancağını her yerde en önde dalgalandırıyor. En coşkun sevincimiz, gelecek günler için en büyük güvencemiz budur. Yerli-yabancı tekellere, faşizme karşı her namuslu yurtsever bu oluşumu sevinçle karşıyor.

Ne var ki bu durum, legal sosyalist hareket içinde "dükkân açmış" kimilerinin hiç de hoşuna gitmiyor. Çünkü böyleleri, TKP gücündükçe ya "geçmiş"lerini temizleyip devrim safında yer tutmak ya da yokolup gitmekle karşı karşıya kalıyorlar. Açmazları daha fazla büyümeyen, hazır TKP de illegalken, bu şanlı partiye vurabildiğince vurup hem TKP'yi zayıflatmaya, hem kendileri taş tutmaya çalışıyorlar.

Bazı çoktan gümlenip gitmiş "politik ölümler" de bu yolu tutarak tekrar dirilmeye çalışıyorlar. Şöyle düşünüyorlar: "Partilerimiz birkaç yüz kişi kaldı. Yayınlarımız satmaz oldu. Ama TKP'den yazan herşey onbinlerce satıyor. Öyleyse vuralım TKP'ye, sürümümüz artsın. Devrimci kafalar da tam istediğimiz gibi iyice karışsın." ...Evet, "politik ölümler" TKP'ye saldırarak, onun tarihini, politikasını miniciklayarak dirilmek istiyorlar. Onun için her gün cilt cilt "TKP tarihi", çarşaf çarşaf "program eleştirileri" çıkıyor. Bu kervana şimdi de TSİP'çiler katıldı.

İlke dergisi, Haziran ve Temmuz sayılarında sayfa sayfa TKP Program ve politikasını "eleştiriyor". Eleştirmiyor, yalan söylüyor, tahriyat yapıyor. Çağaloğlu'nda herkesin gözü önünde ukalâlıklar dizenken, binbir kahr altında, hergün şimdilik adsız kalacak kurbanlar vere vere savaşılan illegal bir partiyi "legalizm"le suçlayacak denli komik duruma düşüyor.

Yazının sürüm için yazıldığı başına konmuş bir başka komik açıklamayla gün gibi ortaya çıkıyor. Yazdıklarını aynen aşağıya alıyoruz: "Bu eleştiri 1976 yılının sonbaharında hazırlanmıştır. Ancak sosyalist birlik meselesinin ciddiyeti gözönünde tutularak hemen yayınlanması yoluna gidilmemiştir... Eleştirinin yayınlanması bir hayli gecikmiştir... Son dönemdeki bazı gelişmeler eleştiri de ele alınan bazı noktaların etkisini gösterdiği izlenimini vermektedir. Özellikle Konferans'daki konuşmalar ve bazı son yayınlar bu konuya tanıklık etmektedirler. Ancak bundan eleştiri görevini yerine getirdi" sonucu çıkarılmamalıdır."

Vay canına. "Yazılmış ama yayınlanmamış" eleştiriden etkilenilebileceği oldukça ilginç bir fikirdir hani.

Dahası, Türkiye Komünist Partisi bugünkü savaş yürümesini, TKP Merkez Komitesi Politik Bürosu'nun 24 Mayıs 1973 günlü tarihsel kararlarıyla aldı. Kendi iç dinamiği, kendini yenileme gücüyle oportünizmi ve likidatörlüğü yenerek aldı. Partinin taban üyesinden Genel Sekreterine dek kendi öz malı olan savaş hattını "yayınlanmamış eleştiri"ye bağlayabilmek ise olsa olsa Kıvılcımlı hareketinin en belirgin özelliklerinden olan "megalomani" ile açıklanabilir.

Ama birşey kesin. 90 sayfanın 55'ini TKP'ye ayıran İlke 43. sayıyı satar... Satar ama bu satış, Lenin'in dediği gibi ancak "yağlı ipin asılan adama verdiği destek" cinsinden bir destek olur onlara.

TKP Genel Sekreteri İ. Bilen'in iki değişik fotoğrafını yayımlayan Ürün dergisini kutlamak gerek. Dergiyi çıkaranlar hakkında istenen hapis cezası yüzlerce yılı aşmışken, Ürün bu sayısıyla da gerçek demokratiğin, yiğit devrimciliğin örneğini verdi. Bu örneklerden ders çıkarıyoruz. Ve tüm devrimcileri bu yılmaz dergiye abone olmaya, abone bulmaya, onu her yoldan desteklemeye çağırıyoruz.

ürün

P.K. 41
Sirkeci
İSTANBUL

ATILIM KÖŞESİ

Çıkış yolu

Secim yapıldı. Ama bugünkü halk düşmanı düzeni biteviye yıpratın politik, ekonomik, sosyal, kültürel, moral bunalımların burgacından Türkiye çıkmadı. Tersine, bunalım süreci, bu burjuva toplumunun bütün alanlarında daha da derinleşiyor.

Emperyalist çevreler, NATO'lara bağımlı işbirlikçi burjuvazi, egemen çevreler, eski eli kanlı bir hükümeti yeniden halka dayatmakta ayak diriyorlar. Onların bu çabalarına el altından Sancıklar, arkadan ve açığtan Amerikan emperyalistleri, CIA, NATO destek oluyor. Kocalar, Sabancılar, holdingçiler AP'den ve CHP'den ortak hükümet çıkarmak istiyorlar. Ankara'nın politika yuvalarında, Meclis kulüsterinde dolaplar dönüyor, pazarlıklar oluyor. Burjuvazi halkı politika dışında tutmak, savaşı Meclis'in içine kapatmak

istiyor.

Bir gerçek bir daha yinelen-di. Burjuvazi, eskiden olduğu gibi, kolay kolay hükümet kuramıyor. Kurduğunu kanla, kurşunla ayakta tutuyor. Bu sürece karşı en başta işçi sınıfı gittikçe daha dirençli ve örgütlü bir savaş yürütüyor. Grevler, özellikle Maden-İş'in yığınsal grevi, daha çok politik nitelikler taşıyor. Metalurji işçi rinin grevini, işte bu nedenle halkın, toplumun değişik katmanları, değişik biçimlerde destekliyor. Bu grevi başarıya ulaştırmak parolası, birinci yığınları sarıyor. Tabanın ölümleri Türk-İş'in yönetimini etkiledi. Eli kanlı Demirelli, Türkeşleri, Erbakanları hükümete getirmemek için ileri sürülen genel grev parolası geniş yankılar uyandırdı.

Böylece görülüyor ki, TKP'nin Ulusal Demokratik Cephe

kurma çabası, bu zorunlu sorun, bu ide yavaş yavaş somut biçimlere dönüşüyor. Eğer işbirlikçi burjuvazi hâlâ faşizme tırmanma yolunu zorluyorsa, Demirelli'nin hükümetini halka dayatmak istiyorsa, bu önemli ölçüde ilerici güçlerin dağınıklığından, Ulusal Demokratik Cephe'nin kurulmasından yana gelişiyor. Güncel sorun, baraya gelip, bu cephenin sivas, eylem platformunu, programını hazırlamaktır. Bundan yan çizen her demokratik örgüt, sosyalist akım ve parti haktan, onun savaşından kopacaktır.

Çıkar yol ilerici güçlerin savaşta cephe birliğidir. TKP bu yoldadır. Haktan yana, demokratik bir hükümet bu yoldan kurulabilir.

İleri demokrasi

TKP

'nin Programını, savaş hedeflerini yığınlar benimsedikçe güçten düşen oportünistlerden boğuk sesler çıkıyor. Bağırıp çağırıyorlar, uzun, "kitabî" yazılar döşeniyorlar. İleri demokrasi kavramını miniciklıyor, "vay Türkiye için nasıl böyle denir?" diyorlar.

"...Devrimcilik gösterişi yapan küçük burjuvalar" için Lenin şöyle diyor: "Bunların hepsi kendilerine Marksist derler ama Marksizmi anlayışları umutsuzluk derecesinde ukalâcadır. Bunlar, Marksizm'de belirleyici olan, yani onun devrimci diyalektiğini anlamak-

tan tümüyle yoksundurlar."

Dünya kapitalist sistemi homojen bir bütün değildir. Bir hiyerarşidir. İçinde emperyalist, sömürge, yar-sömürge, bağımlı, çeşit çeşit ülke vardır. Gelişmiş, az gelişmiş, orta gelişmiş, düzey düzey kapitalist ülkeler yer alır. Bu çeşitlilik, o ülkelerdeki devrimci hedeflerde de yansır.

Türkiye, orta derecede gelişmiş kapitalist ülkelerdendir. Bu "orta" gelişmişlik Türkiye'yi kapitalist sistemdeki çeşitliliklerin yol ağzı yapıyor. Türkiye Maocuların söylediği gibi yar-feodal, yar-sömürge bir

ülke değildir. Ama dört bir yanından emperyalizme bağımlıdır. Burjuva demokrasısından bile nasibini alamamıştır. Yer yer feodal kalıtlar taşır. Bu bakımdan önümüzde ulusal demokratik devrimci görevler vardır. İşbirlikçi-holdingçi burjuvazi emperyalizme bütünleşmiştir. Baş düşman bu iki başlı düşmandır. Yerli yabancı tekellerin tüm halkımıza karşı bu ortaklığı, sosyalizme açılan ileri demokratik düzen savaşını gündeme getirmiştir.

İşte yaşam böylesine zengin. Marksizm-Leninizm'in devrimci diyalektiği tek çıkar yol.

Kimin dili? Kimin yolu?

HÜSEYİN TANIR

Türkiye işçi sınıfının savaş tarihi eskidir, zengindir, canlıdır. O, politik savaş alanına, Ekim devriminin ateşleri içinde, bundan 57 yıl önce TKP'yi atıldı. İlk kanlı deneyimlerini Kurtuluş Savaşı'nda kazandı. TKP, topu tüfeği kucağında doğdu. Daha sonraki yıllar, erkini giderek sağlaştıran burjuvazi her birkaç yılda bir TKP'yi turpanladı. Bugün de, işbirlikçi tekelci burjuvazi, TKP'yi kendine can düşmanı bellemiştir.

Bu şanlı tarihin sayfalarında, oportünizmin, likidasyonun hüküm sürdüğü anlar da vardır. TKP Genel Sekreteri İ. Bilen, tarihsel Konya Konferansı'nda okuduğu raporda, "biz komünistler, Leninci gerçekçiyiz. Komünist morali her zaman temiz tutarız. Olgular direngendir. Mızrak çuvala sığmaz. Partimiz, uzunca bir süreç uyusuk, beceriksiz kalmıştır" diyor ve bu likidasyona karşı savaşımı anlatıyor. 24 Mayıs 1973'de yapılan

Politbüro toplantısıyla karanlık günlerin sona erdirildiğini açıklıyor. İşte bu tarihe dek uzunca bir süre ülkemizde oportünist, likidatörü, polis ajanı elini, kolunu sallaya sallaya cirit attı.

Özellikle 1961 Anayasası'ndan sonra TİP'in kurulmasıyla başlayan ve 12 Mart muhtırası-na dek süren dönem içindeki gelişmeler, olaylar ibret vericidir. Lenin, "sol sapmalar, sağ sapmanın günahlarının cezasıdır" der. İşte bu dönemde Lenin'in bu fikri, gerçekliğini bir kez daha tüm çıplaklığıyla kanıtladı. TİP yöneticilerinin sağ oportünizmi, dipdiri bir gençlik hareketini Mihri Belli, Hikmet Kıvılcımlı, Doğu Perinçek gibi sol lâfazanlıkların ardında gizlenen burjuva ajanlarının kucağına itti. TİP'in sağ oportünizmi, solu, militanlığı, savaşkanlığı, itinin, MIT'inin eline, tertemiz, yiğit gençleri karanlık dehlizlere sokmak üzere malzeme olarak teslim etti. TİP yöneticileri sınıf sava-

şındaki korkaklıklarını, oportünizmlerini "onu yapma, provokasyon olur, bunu yapma, faşizm gelir" gevelemelerinin ardında saklamaya çabaladılar.

Bugün oportünizme, revizyonizme, pasifizme karşı savaş artık meyvalarını verdi, veriyor. Türkiye proletaryasının genel kurmayı, öncü müfrezesi TKP, Marksist-Leninist ideolojisiyle, savaşkanlığıyla yine kumanda köprüsünde. Devrim savaşının kruvazörü, burjuvazinin, oportünistinin, Maocusunun, dalgalarını yara yara zafere, halkımızın kurtuluşunu sağlamaya doğru tam yol ilerliyor.

Biz de İŞÇİNİN SESİ olarak, O'nun, "genel kurmay"ın rotasını, yolunu izliyoruz. Evet, kıvanç duyarak söylüyoruz: TKP'nin yolundan yürüyoruz. O'nun savaş yöntemlerini, O'nun üslubunu, O'nun dilini benimsiyoruz.

İşçinin Sesi dizisinin 2. Kitapçığı çıktı.

56 Mansfield Rd. Ilford
ESSEX-ENGLAND
adresinden isteyiniz.

Fiatı 50p.

TKP MK 2. MC'ye karşı güç ve eylem birliğini somutlaştırma çağrısı yaptı

Anti-emperyalist, anti-faşist savaş yeni bir aşamaya yükseliyor

Gericici faşist karması hükümet yineleni. Böylece ülkenin içine düştüğü bunalım daha da derinleşiyor, anayurdumuzun karşı karşıya bulunduğu tehlike daha da büyüyor. TKP bu gerçeği halkımıza sürekli açıklamış, onu bu yönde uyarmıştır. Bugünkü hükümeti kuran partilerin anayasa dışına düştükleri, özellikle onların son 26 aylık kanlı işlemleriyle gözler önüne serilmiştir. İşbirlikçi burjuvazinin, toprak ağalarının temsilcisi bu partiler, halkı yıldırma, aldatma yoluyla, hileyle, hırsızlıkla, emperyalizmin geniş parasal ve her yönlü desteği ile oy topladılar. Bu partilere bağlı sayıların kendi hükümetlerine verdikleri "güven" oyları geçerli değildir. Kurdukları hükümet anayasa dışıdır. Halk çoğunluğunu temsil etmeyen, halkın kanlı bıçaklı düşmanı olan bu hükümeti devirmek, bütün yurttaşlar için anayasa bir görevdir. İşçi sınıfının örgütleri, ayrışmaz tüm demokratik güçler bu gerçekleri görüyor. Hükümete çöreklenen bu gericici, faşist takımı devirmek, yerine demokratik bir hükümeti işbaşına getirmek isteminde birleşiyorlar. Bu yolda biraraya gelmek, güçbirliği yapmak zorunluğunu duyuyorlar.

Bu girişimin, bu savaşın başını işçi sınıfı çekiyor. Bugün onun en deneyimli, savaşkan kesimi, Maden-İş'e bağlı metalurji işçileri yerli-yabancı tekelere karşı yürüttükleri yiğit grev eylemiyle, işbirlikçi burjuvazinin gericici-faşist hükümetine karşı direnişin ön sıralarında yer alıyor. Ülkemizde işçi sınıfının devrimci birliğine doğru güçlü bir yöneliş var. İşçi-köylü bağlaşıklığının oluşma süreci ilerliyor. Emekçi yığınlar, orta katmanlar, ilerici gençlik, yurtsever aydınlar, demokratik basın, ilerici kadınlar bu direnişin içinde yerlerini alıyor. TİP ve TSİP gibi sosyalist partilerde ve değişik meslek örgütlerinde de bu eğilim gelişiyor.

TKP'nin savaş ilkeleri, ulusal demokratik cephe belgisi gitgide daha geniş çevrelere benimseniyor. Bu yöndeki çağrılar yığınları sarıyor. Böylece anti-emperyalist, anti-faşist savaş yeni bir aşamaya yükseliyor.

Ulusal çapta, ülke çapında böylesi yığınsal çıkışlar CHP içinde de geniş yankılar uyandırıyor. Emekçi halkımız, seçmenlerin büyük çoğunluğu seçimlerde bu partiye oy verdi. Ona, kendisinin ulusal bağımsızlık, barış, demokrasi ve özgürlük istemleri yönünde oy verdi. CHP yöneticileri bu gerçeği görmezlikten gelemiyor. Bugünkü gericici-faşist karması hükümeti alaşağı etmek, demokratik bir hükümeti işbaşına getirme savaşına Meclis içinde ve dışında destek olmalıdırlar.

Anayurdun bağımsızlığından yana ulusal bir ordu olmak, NATO'nun, Amerikan generallerinin komutasından çıkmak, halkın can güvenliğinin sağlanması yardım etmek isteyen yurtsever er ve subaylar böylesi ulusal demokratik bir direnişin dışında kalamazlar.

Anayurdumuzu, içinde sürüklendiği ağır politik, sosyal, ekonomik bunalımlardan çekip çıkaracak, ileri demokratik devrim aşamasına bir basamak olacak hükümet nasıl bir politik platforma dayanmalıdır? Böylesi bir platform, anti-emperyalist ve anti-faşist bir nitelik taşımak zorundadır. İşçi sınıfına, halkımıza ağır bir sömürü ve yağma düzenini, enflasyon, pahalılık ve işsizliği dayatan, faşist saldırıları örgütleyen egemen çevrelere karşı savaş, onların dayanağı Amerikan emperyalizmine, NATO'lara ikili kölelik anlaşmalarına, topraklarımızdaki yabancı saldırı üslerine karşı savaştan ayrılamaz. Bu savaşın amacı, anayurdun politik bağımsızlığıyla birlikte ekonomik bağımsızlığını da öngören, köklü bir toprak reformu uygulayacak, pahalılık ve işsizliği önleyecek, işçi sınıfına, halkımıza özgürlük, genlik getirecek, ulus, din, mezhep ayrımı gözetmeksizin tüm yurttaşlarımızı, özellikle Kürt halkına hak eşitliği sağlayacak demokratik bir hükümeti işbaşına getirmek.

Böylesi bir hükümeti işbaşına getirmek için kullanılacak bütün yöntemler, her tür savaş biçimi demokratiktir. İşçi sınıfının elinde güçlü bir silah olan Genel Grev, bu demokratik yöntemle-

rin arasındadır. Bugün işçi sınıfı Genel Grev istemini ileri sürüyor. Böylesi bir eylem, kimilerinin düşündüğü gibi bir "AP-CHP Koalisyonu" için değil, bugünkü eli kanlı hükümeti yıkmak, halkımızın istediği demokratik bir hükümeti işbaşına getirmek için bir araçtır. Bu eylemi yığınsal bir biçimde örgütlemek, bunun çevresinde tüm demokratik güçlerin kenetlenmesini sağlamak, dayanışmayı geliştirmek gündeme girmiştir. Emperyalizmin, işbirlikçi çevrelerin, Maocuların, bozguncu akımların, Genel Grev'e karşı duran sarı sendikaların provokasyonlarına, hareketi soysuzlaştırma çabalarına karşı uyanık olmak gerek. Direnişin yığınsal ve örgütlü olması, işçi sınıfının birlikte hareketinin sağlanması başarının garantisidir. İşçi sınıfının DGM'ye karşı direnişte, 1 Mayıs gösterilerinde, bu eylemleri örgütleyen komiteleri oluşturmada zengin deneyleri vardır. Bu deneylerden çıkarılan dersler, başarının anahtarıdır.

TKP, tüm ulusal demokratik güçlerin üzerinde anlaşabilecekleri böylesi bir eylem platformu önerisini ileri sürüyor. Ulusal demokratik cephe sorunu, sınıf sendikalarının, ilerici güçlerin atımlarıyla daha da güçleniyor. Bu yolda somut adımlar atmak gerekiyor. Böylesi bir adım, ulusal demokratik güçlerin, örgütlerin temsilcilerinin biraraya gelmesiyle, bir forum toplanmasıyla atılabilir. Bu forumun amacı, ona katılan güçlerin önerilerini ele almak, ortak istemleri saptamak, ortak bir platform hazırlamak, savaş biçimlerini seçmek, bunu uygulayacak örgütü oluşturmaktır. Ancak böylesi somut bir amaca yönelik, ortak düşmana karşı savaş ilkesinden ayrılmadığı zaman bu forum başarılı olur.

Türkiye Komünist Partisi, tüm ulusal demokratik güçleri, partileri, sendikaları, örgütleri, kişileri böylesi bir forumu oluşturmaya çağırıyor.

3 Ağustos 1977

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi

Ölümsüz savaşçı Reşat Fuat Baraner'i anıyoruz

Reşat Fuat Baraner

Türkiye işçi sınıfı, en seçkin önderlerinden Reşat Fuat Baraner'i 16 Ağustos 1968'de yitirdi. Reşat Fuat Baraner, yaşamının 42 yılını son nefesine dek TKP'ye adanmış, yalnızca onun saflarında olmakla övünmüş bir savaşçıydı.

Reşat Fuat, Mustafa Suphi'lerin, Hacıoğulların yolundan yürüdü. TKP Genel Sekreteri İ. Bilen'in en yakın kavga arkadaşlarından. Uzun yıllar İ. Bilen ve

Reşat Fuat, birlikte TKP'nin yönetiminde, MK'nın Sekreterleri idiler. Birlikte oportünizme, likidatörlere karşı savaştilar, Parti basınına, örgütlenmesine büyük katkılar yaptılar.

Baraner çok kez tutuklandı, işkencelere uğradı. 20 yıl hapis cezası verdiler, uzun yıllar zindanda yattı. Baraner'i eksi 20 derece soğukta, camları, kapıları ardına dek açık bir odada, giysileri de çıkarılmış bir halde saçlarından tavana astılar. Ama burjuvazinin zindanları, insanlık dışı işkenceleri Baraner'i yıldıramadı. Baraner'in 1944'de mahkemede yaptığı savunma, Hitler yardakçısı Türkiye burjuvazisine büyük bir darbe oldu. Bu savunma birçok dünya diline çevrildi, yayımlandı. Dünya komünist hareketinin kitaplığına girdi. Baraner, aynı zamanda Marks, Engels ve Lenin'in birçok yapıtlarını da dilimize kazandırdı.

Baraner'in ölümünden 9 yıl geçti. 24 Mayıs 1973 kararlarıyla TKP oportünizmi, likidasyonu kırıp attı, savaşın önüne atıldı. Türkiye işçi sınıfının yiğit savaşçılarından Baraner de TKP ile birlikte savaşların içinde yaşıyor.

Konferans kararları yığınlara maloluy r

Türkiye Komünist Partisi'nin Konferansı'nın ışınları ülkemizdeki devrim savaşının yolunu aydınlatıyor. Bu boş laf değil. Yiğit savaşçılar, Konferans'ın kararlarını, çizdiği Leninci savaş hattını yalnızca öğrenmekle, özümsemekle kalmıyor, burjuvazinin tüm yasaklarına, kanlı baskılarına karşın genli yığınları yayıyorlar. Bunun son örneklerinden biri, Türkiye'de elden ele dolaşan bir bildiri.

Bildiri şöyle başlıyor: "Türkiye Komünist Partisi'nin Leninci Genel Sekreteri İ. Bilen yoldaş, TKP'nin Konya Konferansı'nı kapatırken bir konuşma yaptı. Bu önemli konuşma:

1. Proletarya enternasyonalizmini sonuna kadar, bütün gücümüzle ve her yerde savunmamız gerektiğini,

2. Parti'nin önündeki önemli sorunun örgütlenmek, özellikle fabrikaları TKP'nin kaleleri yapmak olduğunu,

3. Burjuvaziyi yenmek için "Barikata çıkmak" dahil her türlü savaş biçimine hazırlıklı olmak gerektiğini,

4. Disipline, illegal çalışmanın gerektirdiği gizlilik kurallarına titizlikle ve kesinlikle uymanın zorunluğunu vurguladı."

Ve bundan sonra İ. Bilen'in Kapanış Konuşması'nın tümü aynen aktarılıyor.

Konuşmada İ. Bilen, "İşçi sınıfı, partisinin, TKP'nin ne yaptığı duymalıdır. Bilmelidir. Biz ona hesap veriyoruz. Halk bilmezse o zaman kararlar işe yaramaz" diyor. Gerçekten de Konferans Belgeleri yayıldıkça kararların gücü artıyor, TKP'nin Leninci hattı, işçi sınıfının, yığınların savaşıyla kaynaşıyor.

Faşistler mezarlara saldırıyor

İçlerinde üç MHP'li bakanın da bulunduğu bir faşist sürü devrimcilerin mezarlarına saldırdılar. Gençcecik yaşta katliatıkları Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Ulaş Bardakçı, Mahir Çayan ve Hakan Yurdakuler'in şimdi de mezarlarını kırıp döktüler.

Bakanları devrimcilerin me-

zarlarına saldıran bir hükümetin halka ne getireceği açıktır. Faşistlerin kendi şehit ettikleri gençlerin bir de mezarlarını kırmaları, işledikleri cinayetlerden ne denli korktuklarını gösteriyor. Korksunlar. Gericici faşist sürüsü döktükleri kanda boğulacaktır.

Türk-İş yönetimi açık düştü

Türk-İş Yönetim Kurulu, DİSK'in faşizme karşı işbirliği önerisini, iki Konfederas-

Niederrhein'da protesto

Niederrhein Bölgesi Örgütleri ve Kuruluşları, Cumhurbaşkanı Fahri Korutürk'e bir protesto mektubu yazarak, 2. MC'nin hükümet olmasını kınadılar. Genel Grev'e, 2. MC'ye karşı ulusal direniş, yurt dışındaki işçi ve öğrenciler olarak elden gelen her türlü olanağı kullanarak katılacaklarını açıkladılar.

yon arasında amaç ve ilke birliği olmadığı gerekçesiyle reddetti. Böylece Türk-İş yöneticilerinin çoğunun faşizme karşı olmadığı ortaya çıktı.

Türk-İş Yönetim Kurulu DİSK'in çağrısını reddetmekle herşeyden önce kendi tabanına ters düştü. Bu davranış, işçi sınıfımızın DİSK'in ilkeleri doğrultusunda sendikal birliğini hızlandıracaktır. Üstelik işçi sınıfının gündeme getirdiği eylemleri de engelleyemeyecektir. Genel Grev gündemdedir.

Avrupa'da 2. MC'ye karşı savaşım ve Maden-İş'le dayanışma artıyor

Gelsenkirchen ve Çevresi Türk İşçi Derneği, yiğit maden işçilerinin MESS'e karşı greviyle dayanışma için Türkiye'de açılmış olan kampanyaya bugüne dek 650 DM toplayıp gönderdi. Örgüt ayrıca toplam 1100 DM daha toplayarak FİDEF'in açmış olduğu grevdeki Maden İş'le dayanışma fonuna yatırdı.

Avrupa'daki işçilerimizin yiğit grevcilerle dayanışması her geçen gün daha geniş boyutlar kazanıyor.

Parlamento içi ve dışı her türlü baskı, kanlı saldırı, sahtecilik yöntemini kullanarak ve hatta burjuvazinin kendi anayasasını ve yasalarını bile çiğneyerek başa getirdiği gericici-faşist karması 2. MC hükümetine karşı Almanya'daki işçilerimizin tepkisi giderek yükseliyor. 28 Temmuz'da Frankfurt Türkiyeli İşçiler Birliği, Frankfurt Türk Halk Evi, Frankfurt Veliler Dayanışma Komitesi, Frankfurt Türkiye Gençler Birliği, Giessen

Türk Öğrenci Birliği, Giessen Türk Haberleşme Merkezi, Rüsselsheim Türkiyeli İşçi Birliği, Bursa Soğukkuşu Yurt Dışı Mağdurlar Derneği, Mainz Türkiyeli İşçiler Derneği, Wiesbaden İşçi Derneği, Mannheim Türk İşçi Birliği, Weinheim Türk İşçiler Birliği, Flörsheim DGB'de çalışan Türk İşçileri Grubu ortak bir duyuru yayınlamak 2. MC'nin alaşağı edilmesini ve Demirel'lerden hesap sorarak demokratik bir hükümetin işbaşına getirilmesini talep ettiler.

İsveç'teki Türkiyeli işçi ve öğrenciler de Avrupa'daki işçilerimizin dalga dalga yayılan "2. MC'ye Hayır" eylemine katıldılar. İsveç Türkiyeli İlericiler Birliği'nin yayınladığı bildiriye, işçileri çalıştıkları yerlerde, mahallelerde "2. MC'ye Hayır komiteleri" kurmaya çağırıyor. Bildiride "2,5 yıldır halkımıza kan kusturan, işsizliği, açlığı, baskıyı artıran bu gericici faşist karması insanlık düşmanı MC hükümetini durdurmanın zamanı gelmiştir" diyor. Bildiri, "ya-

sasın işçilerin, köylülerin, yurtsever aydınların, 2. MC'ye başkaldıran tüm demokratik güçlerin birliği! Yıkılın halkımıza savaş açın, ekmeğimizin, canımızın, evlatlarımızın düşmanı MC hükümeti!" diye bitiyor.

Stuttgart İşçi Birliği, Stuttgart Türkiyeli Öğrenci Derneği, Villingen-Schwenningen İşçi Birliği, Ulm İşçi Birliği, Schwabisch Gümünd İşçi Birliği, Zoller Alb İşçi Birliği, Rems-Murr Yöresi Komitesi, Konstanz Yöresi Komitesi'nin oluşturduğu Bad Württemberg T. Maden İş Grevini Destekleme Komitesi bir çağrı yayınladı. Komite, "MESS'i de, eli kanlı MC iktidarını da yıkmak için görev başına!" diye çağrıda bulunuyor. İşçileri, öğrencileri buldukları yerde Maden-İş'le Dayanışma ve MC'ye karşı Ulusal Genel Direniş Destekleme Komiteleri oluşturmaya, 2. MC'yi yıkmaya savaşına katılmaya çağırıyor. "Demokratik özgürlüklerden yana, halktan yana bir iktidar için ileri!" diyor.

Hindistan Komünist Partisi'nin bildirisi

● HKP enternasyonalist, savaşkan bir partidir. Ve HKP'nin 50 bin kişilik gönüllü kızıl birlikleri vardır

Hindistan'da 1977 yılı başlarında yapılan seçimlerde sosyal demokrat İndira Gandhi'nin Kongre Partisi büyük bir yenilgiye uğramıştı. Bunun yanı sıra, Hindistan Komünist Partisi'nin de oyları 1971'de %4,73'den 1977'de %2,82'ye, sayılab sayısı ise, 23'den 7'ye düşmüştü.

Seçimlerden sonra, 3-6 Nisan tarihleri arasında toplanan Hindistan Komünist Partisi Ulusal Konseyi, seçim sonuçlarını değerlendiren, öz-eleştiri yapan bir bildiri yayınlamıştı. Sri Lanka'da da aynı yönde olan seçim sonuçları, HKP'nin bu bildirisinde değinilen bazı noktaları yine öne çıkarıyor.

Bildiride, ortacı güçlerin elinde bulunan hükümetin, tutarlı bir sol ve demokratik alması olmayışı nedeniyle sağ güçlerin eline geçtiği belirtiliyor ve şöyle deniyordu:

"Ulusal burjuvazinin ve onun...Kongre'deki temsilcilerinin ilerici potansiyeli abartıldı. Kongre hükümetinin iç politikasının gittikçe artan halk düşmanı ve anti-demokratik yanlarına karşı savaşa, bir yandan onun anti-empyalist dış politikasını ve içte ilerici önlemlerini desteklerken bile, öncelik tanımak gerektiği yeterince kavranmadı. Ancak ve ancak içte ilerici ve demokratik bir taban üzerine oturan ilerici bir dış politikanın korunabileceği ve ilerleyebileceği iyice anlaşılmalıdır."

"Sıkıyönetimin kendisi, yığınların ve tüm demokratik güçlerin mobilizasyonu ve eylemlerine en önemli engel olmuşken, yalnızca sıkıyönetimi kötüye kullanmaya karşı çıkmak ye-

Kızıl Birlikler HKP 10. Kongresi onuruna düzenlenen resmî geçitte.

tersizdi...

"Geniş yığınların kafasında bizimle Kongre arasındaki farklılıklar bulanıklaştı. Partimizin bağımsız mesajı aşındı."

"Bu dönemde Partimizin ciddi bir yanışı da, bizi yığınlara daha çok yakınlaştıracak ve onlara politikamızı daha somut ve etkin bir biçimde götürmemizi sağlayacak, tabana yönelik yeni bir çalışma biçimini uygulamadaki başarısızlığı."

"Partimiz, yığın hareketi ve savaşın uygun biçimlerini zamanında saptamada da başarısızdı."

Enternasyonalist, savaşkan bir parti ve 50 bin kişilik gönüllü Kızıl Birlikleri olan HKP'nin bu değerlendirmesi, TKP'nin Leninci Genel Sekreteri İ. Bilen'in Konferans Raporunda Türkiye için hegemonya konusundaki sözlerini anımsa-

lıyor:

"...Unutmayalım, CHP gelişen ulusal bağımsızlık, demokrasi, diktatordan kurtulma direnişlerini kendi kontrolü altında tutmak yolunu izliyor. Biz de, halkın, en başta işçi sınıfının, bu devrimci ana gücün hegemonyasını gerçekleştirmek için savaşıyoruz."

"...Bildirdiğimiz bir şey vardır: Bu burjuvaziyi hizaya getirebilmek, ilerici, devrimci, ardıcıl savaşkan güçlerin, en başta işçi sınıfının birliğine, savaşta örgütlenişine, Komünist Partisinin Leninci parti olabilmesine, Leninci strateji ve taktik kullanabilmesine, böylece bir programla ortaya çıkmasına, savaşlara atılabilmesine bağlıdır."

İ. Bilen'in bu sözleri de gösteriyor ki, TKP ile HKP'nin görüşleri aynı Leninci temel üzerine dayalıdır.

Sri-Lanka'da sosyal demokrasinin çıkmazı

● Sri Lanka gibi ülkelerde orta yolculuk kısa sürede iflâs eder

Ayla Antepli

Sri-Lanka'da Temmuz ayında yapılan seçimlerde J. R. Jayevandre'nin başkanlığındaki gerici Ulusal Birleşik Parti parlamentodaki 168 sandalyenin 139'unu kazandı. Bandranaike'nin sosyal-demokrat Özgürlük Partisi seçimlerden önceki 51 sandalyesinin ancak 8'ini elde tutabildi. Komünist Parti de 7 sandalyesinin tümünü kaybetti.

Sri-Lanka'daki seçim sonuçları, Hindistan ve Pakistan'daki son gelişmelerle birlikte, bu tür ülkelerde sosyal-demokrasi- nin çıkmazını bir kez daha sergilemektedir. Bu çıkmazın gerici- liğin işine yaramaması için, Sri-Lanka ve komşularının deney- lerinden çıkarılacak dersler var- dır.

Eski Başbakan Bandranaike'nin hükümeti, kendine 'sosyalist' diyerek ve işçiyi köylüye bir- çok vaatlerle 1970'de iş başına geldi. Ancak 7 yıllık deneyim halka birşey getirmedi. Üstelik 1976 bütçesinde, zenginlerin ödediği vergi oranı düşürüldü. Sonunda, Aralık 1976 ve Ocak 1977'de işçi sınıfı, haklarını ala- bilmek için yığınsal grevlere gi- rişti. Hükümet bu grevleri zorla bastırdı. Bundan sonra da, koa- lisyonda olan Komünist Parti'si- ne danışmak gereğini bile duymadan Parlamento'yu dağıttı. Böylece yabancı bankaların dev- letleştirilmesi, gerçek bir toprak reformu, işçi hakları ve halkın yaşam düzeyine ilişkin tüm vaat- ler hepten rafa kalkmış oldu. Ve 16 Şubat 1977'de Komünist Parti- si hükümetten ayrıldı.

Bugün Sri-Lanka dünyanın en yoksul ülkeleri arasındadır. 1971'den 1977'ye dek, enflasyon göz önünde tutulursa, ulusal gelirden ancak %2'lik bir artış olabildi. 14 milyon nüfuslu ülke- de halkın %90'ı insanca bes- lenememektedir. Hayat pahalılı- ğı %25'lik bir artış gösterir- ken, ücretler ancak %2-3 bir artış gösterebilmiştir. 1970' de 750.000 olan işsiz sayısı bu- gün 1,5 milyona yükselmiştir.

Toprak reformu adı altında yapılan, işlenebilir toprakların yalnızca %10'unu kooperatif ha- line getirmek olmuştur. Kaldı ki,

bu güdük reform bile, büyük toprak sahiplerinin çıkarlarına hiç dokunulmadan yapılmıştır. Nüfusun %75'ini oluşturan köylülerin aylık ortalama gelirleri ancak 33TL kadardır. Ülkenin kuzeyinde yaşayan ve 1 milyon kadar olan Tumul halkı, kadın erkek, çocuk çocuk günde 18 saat plantasyonlarda çalıştırılı- yorlar. Erkekler günde ortalama 1TL, kadın ve çocuklar ise 75 kuruş "kazanıyorlar". Sri-Lanka'da bir çay bardağı 1TL, pirincin kilosu 2TL'dir.

Tüm bunlara karşın, tam seçim öncesinde Bandranaike hükümeti Rupi'yi (Sri-Lanka parası) %20 revalüe ederek oy toplama- ya çalışmışsa da artık geç olmu- şu ve hezimetle uğramıştır. Günahları sevaplarından çok ağır basan bu hükümette 16 Şubat'a kadar yer alan Komünist Parti'si de bu hezimetin etki alanı içine girmiş, oylar sağa kaymıştır.

Sorum böyle bir hükümete katılıp katılmama sorunu de- ğildir. Lenin'in dediği gibi komünistler hem tabandan hem ta- vandan savaşın yürütürler, yürüt- melidirler. Hükümet de Komün- ist Partisinin savaşımı için ö- nemli bir platformdur. Ana sor- un, böyle bir hükümetle özdeş- leşmemek, bol kasadan vaatler yapan sosyal-demokratların ne- fessizliğini hükümet içinde de sergileyebilmek, işçi sınıfının ba- ğımsız sınıf politikasını hiçbir zaman elden bırakmamak ve kuyruğa takılmamaktır. Sosyal- demokrasinin nefessizliğine karşı yığınları, tek alması olan dev- rimci savaşa çekebilmeğe. Bun- lar unutulursa sosyal-demokra- sinin günahlarına kaçınılmaz ola- rak ortak olunur. Ve Sri-Lanka Komünist Partisi de böyle bir değerlendirmeyle 16 Şubat'ta hükümetten çekilmiştir.

Savaşında yanlışlar olağandır. Önemli olan yanlışlarda ısrar etmemek, bunlardan ders ala- bilmektir. Bu yapıldığı ölçüde hareket zayıflamaz, güçlenir. Ve Sri-Lanka Komünist Partisi bu değerlendirmeyi yapmıştır. Sri-Lanka halkının güzel günleri, yine Sri-Lanka Komünist Parti- sinin aydınlattığı savaş yolun- dan kazanılacaktır.

Seyahat "özgürlükçüsü" ABD Sovyet sendikacılarını ülkeye almadı

Mihail Bruk (ABD KP organı "Daily World"den kısaltılarak alınmıştır.)

Bundan bir süre önce Washington'da yapılan liman işçilerinin bir toplantısına çağrılı olarak giden 3 Sovyet sendikacı- sı, ABD yetkililerince vize veril- mayerek sınırdan geri çevrildi. Aslında, bu olay Sovyet sendika- cıları için hiç de şaşırtıcı olmadı. Çünkü 414 sayılı ABD kamu ya- sasına göre, "herhangi bir yaban- ci devletin Komünist Partisi'ne ya da herhangi bir yabancı dev- letin politik ya da coğrafi alt bölü- müne bağlı ya da üye olanlara ül- keye giriş vizesi verilmez."

Bu son olay akla hemen Hel- sinki Konferansı'ndaki ABD dele- gesi Robert Drian'ın, ülkeler arasında serbest dolaşım üzeri- ne okuduğu "dersleri" getiriyor. Bu konferansta ABD, sınır kapı- larından geri çevirdiği yığınla in- sanı unutup "içten bir seyahat özgürlüğü savunucusu" kesilmiş- ti.

Sovyetler Birliği'ni yılda bir buçuk milyon üzerinde yaban- ci turist ziyaret eder. Her yıl bir milyonun üzerinde Sovyet yurt- taşı da yabancı ülkelere giderler. Sovyetler Birliği'nin yabancı işadamlarının sosyalist düzeni yıkıp, ülkeyi kapitalizme geri götüreceği gibi bir kuşkusu, korkusu yoktur. Ancak Batı'da, özellikle de Birleşik Devletler'de herhalde durum aynı değil. AFL-CIO sendikası patronları,

birkaç Sovyet sendikacısının ka- pitalizmin bu kalesini sosyalist bir düzene geçireceğinden korkuyorlar herhalde!

Helsinki Konferansı'nın ana belgesi şöyle der: Bu belgeyi im-

zalayanlar "üye ülkelerin halkları, kurumları ve örgütleri aracın- da, resmî ve gayri-resmî, kişisel veya toplu ilişkileri ve daha ser- best seyahat olanakları sağlama- yı amaç edinirler..."

BRİTANYA "İŞÇİ" PARTİSİ'NİN KONUKLARI

Britanya "İşçi" Partisi, Fransa ve İtalya Komünist Partileri'nin Genel Sekreterleri George Marchais ve Enrico Berlinguer'i resmî gözlemciler olarak bu yılki Parti Konferansı'na ça- ğırdı. Bu, bir komünistin çağrıl- dığı ilk "İşçi" Partisi Konferan- sı olacaktır. Yunanistan Komün- ist Partisi'nden bir temsilci ça- ğırma önerisini ise, "İşçi" Parti- si yönetimi "YKP'nin reform geçirmemiş Stalinci bir parti" olduğu gerekçesiyle reddetmiş- tir.

BREZİLYA KP'SİNİN BİLDİRİSİ

Brezilya Komünist Partisi yayınladığı bildiride, Carter'ın "dünya sahnesinde kendini insan hakları savunucusu gösterecek hiç bir dayanağı yoktur" dedi. Bildiride, Carter'ın, Çin Hindi halklarına karşı canicesine savaş suçları işlemiş, Latin Amerika'da 150 milyon insanı askeri fa- şist dikta boyunduruğuna sok-

muş, eli kanlı bir hükümetin başını çektiği bir kez daha vurgu- lanmıştır. Amerika'nın Brezilya' ya askeri yardımı kesmesine ve Brezilya ile Batı Alman emperyalistleri arasındaki yakınlaşmaya ilişkin olarak da, bu ilişkilerin öde Amerikan-Batı Alman emperyalizmi arasındaki ilişki- lerin yansması olduğu, dikta- tör Giesel'in ulusal duyguları kullandığı ama gerçekte ülkeyi satanın kendisi olduğu belirtil- miştir. Brezilya Komünist Parti- si, bu Leninci Parti, gerici-faşist güçlerin Batı Alman desteğiyle kuracakları nükleer silah sanayi- ne açıkça karşı olduğunu da bil- diride yinelemiştir.

ETOPYA'YI SARAN EMPERYALİST ÇEMBER

Haziran ayı içinde büyük bir ABD Hava Kuvvetleri Birliği Sudan'ın başkenti Hartum'a yer- leşti. Sudan'ın gerici diktatörü Numeyri Etopya'ya savaş açtı- ğını açıkladı. Sudan birlikleri, Nisan'dan beri Kuzey Etopya topraklarında kan döküyorlar.

Öte yanda, Temmuz ayı so- nunda, ABD ve İngiltere, Soma-

li'ye silah yardımı yapma konu- sunda ilkesel olarak anlaşmalarını açıkladılar. ABD kaynaklarına göre ABD, Sudan ve Mısır'a da yaptığı gibi bu silahların karşılı- ğını Suudi Arabistan petrolerinde elde ettiği gelirlerden karşı- layacak.

Somali, sürekli olarak Eritre birliklerine askeri yardımda bulun- yor. Geçen hafta içinde Etopya, Somali'yi, ülkesine hava ve karadan saldırımla suçladı. Eritre'deki silahlı başkaldırma- nın ve Somali'nin saldırılarının ardında emperyalizmin Kızılde- niz'di kontrolü altına alma planları yatıyor.

CARILLO SOSYALİST ENTERNASYONALDE

12-15 Ağustos tarihlerinde Yunanistan'ın Girit adasında toplanan Sosyalist Enternasyo- nal'e İspanyol Komünist Partisi Genel Sekreteri Carillo da çağrıl- dı. Toplantının ana konusu "Av- rupa sosyalizmi-Avrupa koru- nizm"dir. Carillo'nun bu toplan- tıya katılması tencerenin yuvar- lanıp kapağını bulmasıdır. Caril- lo'nun "teorik"(!) görüşleri an-

cak Sosyalist Enternasyonal'e yararır.

FRANSIZ SOLU NÜKLEER SİLÂHLAR KONUSUNDA "ANLAŞTI"

Fransa'da sol cephe içinde uzun süredir anlaşmazlık konusu olan nükleer silahlar sorunu çö- züldü. Fransa'daki nükleer silah- lar sol cephe iktidara gelince de kalacak ve "her kim saldırırsa, ona karşı kullanılacaktır." Ko- nuyla ilişkin olarak Fransız K.P. Genel Sekreteri G. Marchais, "Var olan durumda, nükleer en- gel tek geçerli savunma biçimi- dir" demiştir. Almanlara atom silahları verilmesine karşı olduk- larını belirten Marchais, kendile- rine gelince buna hiç de karşı çıkmıyor. Hatta "Fransız silahları... tamamen bağımsız olmalıdır. Bu, Fransa'nın NATO'da kalma- sıyla hiçbir biçimde çelişmez." diyor. Sosyalist Parti ise bu ko- nuda bölünmüştür. Sol sosyalist- ler nükleer silahlara karşı çıkar- ken, sağ sosyalistler komünistler- le birlikte nükleer silahları des- tekliyor.

ilerici
gençlik

P.K. 914 Sirkeci-İSTANBUL

Nötron bombasına karşı tepkiler büyüyor!

● Süregelen "insan hakları" yaygarasının altından nötron bombası çıktı

Amerika Birleşik Devletleri Cumhurbaşkanı Carter, bunca "insan hakları" yaygarasından sonra, sonunda baklayı ağzından çıkardı: "nötron bombası"! Ama işin en gülünç yanı, bombayı "insancıl" olarak nitelmesi oldu. Gerçekte ise bomba tam bir "kapitalist bomba".

Dünyada nötron bombasından daha güçlü ya da güçsüz birçok nükleer bomba var. Bu bombalar, derece derece, bir kentten ya da bölgenin insanlarını yığınsal olarak yok etmekten başka, taş üstünde de bırakmıyor.

Nötron bombasının özelliği ise, patladığı yerde hiçbir mal hasarı yapmadan etki alanı içinde bir tek canlı bırakmamasıdır. Carter ve burjuva uzmanları bu özelliğinden ötürü nötron bombasına "insancıl"(!) diyorlar. Görülüyor ki, emperyalistlerin, burjuvaların kafalarında bir "karışıklık" var. İnsanla malı "karıştırıyorlar." Böylece bir gerçek iyice kanıtlanıyor: Bunlar ne zaman insan haklarından söz etseler, özel mülkiyet haklarını kastediyorlar. Atalarımızın "cana gelen mala gelsin" sözünü bunlar ters yüz etmişler: mala gelen cana gelsin diyorlar.

Gözünü kâr, mal, mülk hır-

sı bürümüş emperyalistlerin insanlığa karşı giriştikleri bu yeni saldırı, geniş tepki yarattı. Dünya Barış Konseyi, dünya halklarını barış savaşına çağırdı. Bu çağrıya uyan Türkiye Barış Derneği de, nötron bombasının üretimini insanlığa karşı en ağır bir suç olarak niteledi ve 6-13 Ağustos tarihlerini "Nötron Bombasına Karşı Savaşım Haftası" ilan etti. Avrupa'daki Türküiyeli işçi, öğrenci ve kadın örgütlerinin oluşturduğu Türkiye Barış ve Özgürlük Komitesi de 4 Ağustos'ta yayınladığı bildiriyle "Nötron bombasını durdurulum!" çağrısı yaptı.

Nötron bombasına karşı savaşım haftasının başladığı 6 Ağustos rasgele bir tarih değildir. TBÖK bildirisinde de belirtildiği gibi: "6 Ağustos 1945 günü, savaşın Japonların yenilgiyle biteceği kesinleşmişken, Amerikalılar Hiroşima'ya ilk Atom Bombası'nı attılar. Üç gün sonra Nagasaki'ye bir Atom Bombası daha atıldı. Yüzbinlerce insan bir anda öldü. Yüzbinlerce insan bu günleri izleyen yıllarda iç organları delinerek, uzuvları yok olarak, çoğu da kan kanserine tutularak öldü. Kurtulabilenlerin yarısı kör kaldı. Bölgede 1954'e

kadar her altı çocuktan biri ya ölü, ya da beyni, ağzı, kolları, bacakları eksik doğdu."

Lenin "Barışın tek garantisi işçi sınıfının örgütlü, bilinçli hareketidir" (Lenin, Tüm Yapıtları, İngilizce basım, Cilt:19, s:83) diyor. Gerçekten de, Sovyetler Birliği'nin, sosyalist ülkelerin savaşmaları ve kazanmalarının, dünya işçi sınıfının emperyalizme, kapitalizme karşı savaşımının barışı garantilemenin güvencesi, barış hareketinin öncüsü olduğu bugün her zamandan daha açıktır.

İşçi sınıfımız da "sömürsüz bir dünya" savaşını barış içinde savaşla bağladı. 28 Avrupa ve Kuzey Amerika Partisi, Nötron bombasını kınayan, bu silâhın ve tüm nükleer silâhların yasaklanmasını talep eden bir ortak bildiri imzaladılar. Bildiriye SBKP, Alman Sosyalist Birlik Partisi, Bulgaristan ve Çekoslovakya Komünist Partileri, Polonya Birleşik İşçi Partisi, Macaristan Sosyalist İşçi Partisi, Alman, Yunanistan ve Portekiz Komünist Partileri, Kanada ve ABD emperyalizmine karşı güç koşullarda yakın savaş veren ABD Komünist Partileri yanısıra TKP de imzaladı.

Orta Amerika Komünist Partileri ortak bildirisini

TKP'nin Sesi Radyosundan 12.8.1977

Orta Amerika Komünist partilerinin yayınladıkları ortak bildirisinde, Büyük Oktober Sosyalist Devrimi'nin, dünya halklarının geleceği ve ulusal kurtuluş hareketlerinin güçlenmesi için taşıdığı önem dile getirilmiştir. Meksika, Honduras, Kosta Rika, Panama ve Guatemala Komünist Par-

terleri'nin ortak bildirisinde, Büyük Oktober Sosyalist Devrimi'nin 60. yıldönümünde, bu devrimin deneylerinden ders çıkarmanın, sınıfsal kazanımları rumada ardıcıl olmanın tüm komünistler için zorunlu olduğuna parmak basılmaktadır.

Türkiye Kürdistan'ında

Baştarafı 1. Sayfada

leri, hürsüzlükleri gün gibi ortada. Faşist çetelerin MAFİA'yla bağı, akyon kaçakçılığı şebekesinin parçası oldukları Avrupa basınında defalarca açıklandı. Kaçakçıları, halk düşmanı silâhli zorbaları arayan, Kürdistan'da değil, hükümette bulur. Halkımız, Türk-Kürt elele, işte bu katillerden, kaçakçılardan hesap sormaya hazırlanıyor.

Türkiye işçi sınıfının ulusal demokratik direniş çağrısı Türkiye Kürdistan'ında da yankılanıyor. Doğu'da da dailerici örgütler, sendikalar birlik ve savaşım için bir ağızdan sesleniyorlar. İGD Gaziantep Şubesi bildirisinde de belirtildiği gibi "Ezen ve ezilen ulustan tüm gençlik", "bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm" savaşına "Gençliğin yolu işçi sınıfının yoludur" belgisiyle katılıyor.

işçi sınıfı

Baştarafı 1. Sayfada

karşı çıkacağımızı,

-Sosyal-İş yöneticilerinin, DISK üyesi sendikaları DISK yönetimine karşı gelmeye çağırmasını ve genel kurullarında DISK'e ve üyesi sendika yöneticilerine yapılan çirkin saldırıları nefretle kınadığımızı, DISK yönetiminin kararlarını ve çağrılarını sonuna dek desteklediğimizi,

-Sosyal-İş üyesi binlerce emekçinin, yöneticilerin işçi sınıfı düşmanı politikasına alet edilmesinden kurtarılacak tek devrimci sendikal örgütümüz DISK içinde gerçek yerlerini almalarını sağlamak için tüm gücümüzle uğraşacağımızı kamuoyuna duyuruyoruz."

Gazetemiz İşçinin Sesi bundan böyle 14.000 basmaya başladı.

Ulusal Demokratik Cephe

Baştarafı 1. Sayfada

UDC'nin oluşma sürecinde kimi önemli eğilimler gözleniyor. Birincisi, Türk-İş'in sarı yöneticileri ne derse desin tabanda oluşan DISK-Türk-İş yaklaşması, ki bu işçi sınıfının sendikal birliği yolunda önemli bir adım oluyor. İkincisi, sanayi proletaryasından tarım işçilerine, çırak genç işçilere, hal işçilerine dek uzanan, işçi sınıfının çeşitli kesimleri arasındaki birlik. Maden-İş den, Devrimci Toprak-İş'e, Çırak-Der'den Hal İşçileri Kültür ve Dayanışma Derneği'ne uzanan birlik. Üçüncüsü, binlerce küçük ve orta köylü kooperatifini temsil eden Köy-Koop'un UDC'de aktif yer alması, ki bu can alıcı öneme sahip işçi-köylü bağlaşıklığının sağlam temellerini atıyor. Dördüncü bir eğilim, gençliğin, geniş orta katmanların işçi sınıfının öncülüğünü gönüllü olarak, açtıkça kabul ettiklerini sözlü ve yazılı olarak duyurmaları, yaşamda da uygulamaları. İşçi sınıfı hegemonyası, evet, anti-emperyalist, anti-faşist demokratik savaşımın da utunun güvencesidir. Beşinci ve çok önemli bir eğilim, işçi sınıfının gerçekten öncülüğü hakettiğini kanıtlayan bir olgu da, işçilerin UDC için komiteler oluşturmalarıdır. MESS'e karşı grevde olan fabrikalardaki Grev Güvenlik Komiteleri ile öteki iş yerlerindeki Dayanışma Komiteleri'nin birleştirilip, "Dayanışma ve Demokrasiyi Koruma Komiteleri" olarak, "Birlik, Dayanışma, Disiplin" parolasıyla aktif görev yapmaya başlamalarıdır. Bu durumda, TIP'e bağlı yayınlarda "derin araştırmalar sonucunda varılan "korku" ve "panik" gibi değerlendirmelere hiç yer yoktur. İşçi sınıfımız güzel bir geleceği güvence altına alacak adımlar atarken, örgütsel yanları da hiç unutmuyor.

Ve tüm bu gelişmeler, kimilerinin sandığı gibi "işçi sınıfımızın bağımsız siyasal hareketini güçlendirip geliştirmeyi" ertelemediği gibi, tam tersine bu gelişmeye dayanıyor, onu daha da hızlandırıyor. İşçi sınıfımızın politik birliği, genel kurmayı, öncü müfrezesi TKP'nin gücü, Konya Konferansı'nın ışıkları, olayların gelişiminde yansıyor. Bu da somut bir gerçek. 57 yıllık savaşım, 4 yıllık taze atılım ürünlerini veriyor. TKP Leninci bayrağıyla en önde yürüyor.

CHP yöneticileri cepheleşmeye karşı çıkıyor. Cepheleşme yaşamın dayattığı bir olgudur. Sömürüye dayalı sınıflı toplumda, bir yanda ülkeyi emperyalizme satan faşizme yatan azınlığın, öte yanda demokratik hak ve özgürlükler, sömürsüz bir dünya isteyen çoğunluğun olduğu bir toplumda, cepheleşme, var olan durumun politik yaşama yansımalarıdır. Sorun hangi cephede yer almaktadır. Orta yol yoktur. Ya MC, ya UDC! CHP tabanının, bu partiye oy veren halk yığınlarının seçimi UDC'dir.

Yurt dışındaki işçilerimiz, öğrencilerimiz de UDC'ye aktif katılıyor. TBÖK, UDC'ye katıldığını bir telgrafla DISK'e bildirdi. Böylece TBÖK üyesi örgütümüz İTİB de, İTÖF ve İTKB ile birlikte UDC'ye yerini alıyor. Memlekette kıyasıya yürüyen sosyalizme açılan ileri demokratik düzeni devrim yoluyla kurma savaşımına katılıyor.

MESS'in korkusu ortaya çıktı

Baştarafı 1. Sayfada

nın mali kaynaklarını zorlayalım. Bu grevler kırılacak ancak sabır ve tesanüt şarttır.

PROFİLO patronu temsilcisi: İşçilere yaklaşma politikası izleyelim. Adreslerine yayın ve mektup yollayalım. Verdiğimiz bütün haklara rağmen sendikamız sizi greve itmiştir, üstelik sendika hepinize maaşımızı verebilecek durumdayken az para veriyor propagandasını yayalım ve işçi-

Amerika Türkiye'ye

Baştarafı 1. Sayfada

kuyor, buna karşı da önlem alıyorlar.

Ama evdeki hesap çarşıya uymaz. İşçi sınıfımız, halkımız, bu safta yer alan yurtseverler ve subaylar, emperyalist işgalin "gösterisine", "manevrasına", "şakasına" bile izin vermeyeceklerdir. Kurtuluş Savaşı gelenekleri dipdiri, kurtuluşçu güçler "kararlılık gösterisi" yapanlardan çok daha kararlıdır!

Barış ve Sosyalizm Sorunları

dergisi 1 Ekim'de çıkıyor

BARIŞ VE SOSYALİZM SORUNLARI, dünya işçi sınıfı partilerinin aylık teori ve enformasyon dergisidir. 32 dilde 50 ayrı baskı yapan, 150'ye yakın ülkede okunan derginin toplam sürümü yarım milyon üzerindedir. Baş editörlüğünü Konstantin Zaradov'un yaptığı dergiyi ortak bir yazı kurulu çıkarmak tadır.

1 Ekim'de aylık olarak çıkacak olan BARIŞ VE SOSYALİZM SORUNLARI dergisini en geniş ölçüde okumak, okutmak, yaymak, mali katkıda bulunmak için şimdiden seferber olalım.

Yazışma adresi:
P. K. 41 Sirkeci - İstanbul

geride kaldı. Bundan sonra böyle şeylerle uğraşacak vaktimiz yok. 2 aydan beri grevdeyiz. Benim başıma böyle şeyler ilk defa geliyor. Ama artık anlıyorum ki, Maden-İş kolay dize gelmez. Bundan sonra herşey güçle halledilmeli. Tüm işyerlerinde lokavt uygulamalız.

GİZLİ TOPLANTI:
YERİ: Odakule
TARİHİ: 4.8.1977

AYVANSARAY patronu: Zor durumdayız. Buna rağmen bozulmadık. Dayanışmaya devam etmeliyiz. Bireysel hareketler yapmayalım. MESS kararlaştırsın, biz uygulayalım.

PROFİLO patronu temsilcisi: Bir önerim var. MESS standart bir mektup hazırlasın, bütün verdiğimiz hakları belirtelim ve bunları adreslere yollayalım... Her işyeri kendi şartlarını boş olan yere yazsın.

Metin İplikçi: Burda bir zorluk var. Somut birşey vermedik ki ne yazalım.

PROFİLO patronu temsilcisi: Ay sonuna kadar geçerli olmak üzere şu teklifi verdik diyebiliriz. İşçilere göndereceğimiz yazıda verdiklerimiz dışında grevlerin devam etmesi halinde kayıplarının ne olacağını da yazalım.

4 AĞUSTOS 1977 GÜNLÜ ÖNEMLİ KARAR

İşçileri yanımıza alabilmek için gerektiğinde sendikamızın istediğinden bile fazla haklar verdiğimizizi işçilere mektuplarla bildirebiliriz. İşçileri yanımıza alıp, grevden vazgeçirdikten sonra işçilerin yarısından azını içeri alacağız. O gün mutlaka polis çağırıp güvenlik tedbirleri aldurmamız. Dışarıda kalan işçiler kendiliğinden gidip sendikaya bizi de içeri aldırtın diyeceklerdir. O zaman sendikaya, grev kararını kaldırırsanız işçileri alırsanız teklifini ileri süreriz. İşçinin baskısıyla sendika mecburen grev kararını kaldıracaktır. Grev kararı kalktıktan sonra da istediğimiz işçiyi alır, istediğimizi almaz. Sözleşmesiz içeri giren işçilere iş vereceğimiz zamları sendikayı değiştirmeleri şartı ile veriz. Bu iş de biter.

Bir patron: İlan ettiğimiz kadar mı vereceğiz?

MESS yöneticisi: Bütün kozlar elimizde geçmiş olacak. Ne takdir ederseniz onu veriz."

Orhan isimli bir patron: Kamuoyu, hükümet bunlar hep

İngiltere'deki işçi ve öğrenciler, grevci kardeşlerini desteklemek için güreştiler

Grev yararına karakucak güreşleri

İngiltere Türküveli İlerici-ler Birliği'nin Maden-İş in yiğit grevcileriyle dayanışma eylemleri en canlı biçimde sürüyor. 14 Ağustos pazar günü Kuzey Londra'da bir çayırda grev yararına karakucak güreşleri düzenlendi. Güreşler her bakımdan çok başarılı oldu. Bu başarı, İn-

giltere'deki işçilerimizin, öğrencilerimizin grevci işçilere duydukları içten dayanışmanın yeni güçlü bir göstergesi oldu.

Daha çayırda yaklaşırken, uzaktan davul zurna sesleri geliyordu. Türküvelilerin, yabancıların, kadın-erkek, çocuk-çocuk doldurdukları çayır civil civildi.

Grev boylarındaki hem neşeli hem militan hava vardı. "Yaşamın DİSK", "DGM'yi ezdik sıra MESS'de", "Onurumuz Maden-İş" belgileri kırmızı bezler üzerinde tentelere asılıydı. Bir köşede şampiyona verilecek kuzu otarken, bir başka köşede köfte-ler kızartılıyor, ayranlar hazırlanıyordu. Köftenin dumanı memleket hasreti gibi tütüyordu. Bu arada öbek öbek halay çekenler.

GÜREŞLER

Önce, rengârenk giysileriyle İTİB halk oyunları ekibi seyirciyi coşturdu. Ardından, "hodri meydan! Yiğitler er meydanına" çağrısıyla pehlivanlar alanı bir döndüler. İlk olarak bir yağlı güreş karşılaşması yapıldı. Pehlivanlar yenişemediler. Sonra, baş ve başaltı olmak üzere karakucak güreşlerine geçildi. 6 karşılaşmadan sonra baş olan Bursalı Fahrettin pehlivana kuzu, ikinci olan Kıbrıslı Cevdet pehlivana ise gülmüş bir tabak armağan edildi.

Güreşlere katılan pehlivanların çoğu Türkiye'de pehlivanlık yapmış, hatta kimisi şampiyonluklar kazanmış işçiler. Sosyalist ülkelerde olsa, sanat ya da spor, bir dalda başarı göstermiş işçilere her türlü ilerleme olanakları açıktır. Bizim yetenekli işçi köylü pehlivanlarımız da, kendi kendilerini yetiştirip, onlara olanak tanımayan düzene karşı savaşan grevci kardeşleri için güreşiyorlar. Ata sporu geleneklerini

İki işçi MESS'e karşı sınıf güreşindeki kardeşleri için güreşiyorlar.

Pehlivanlar er meydanında

El işleri satışı masası

Grevcilerin yararına köfte ekme ve ayran satışı

Başpehlivan Bursalı Fahrettin ve ikinciliği alan Kıbrıslı Cevdet Pehlivan.

Yaz Taarruzu coşkuyla sürüyor

Yaz Taarruzu 6. haftayı da hedefleri aşarak başarıyla doldurdu. En çok bağış yapana 5. hafta Kızıl Ordu marşları albümü, 6. hafta ise yağlıboya bir Sovyet tablosu armağan edildi.

Sonuna yaklaştıkça bıkkınlık doğabileceği akla gelirken, tersine, her pazar toplantısı bir öncekinden daha coşkulu, her hafta toplanan bağış bir öncekinden daha yüksek oluyor. Ki-

mi üyeler verdikleri sözün ötesine geçerek örnek bir davranış gösteriyorlar. Özellikle 6. hafta toplantısı en yığınsal, en coşkulu ve en çok bağış yapılan toplantı oldu.

Leeds'de de YTİB'in düzenlediği, İranlı ve Türküveli ilerici-lerin katıldığı pazar toplantısında Yaz Taarruzu'na önemli katkı yapıldı.

OKUYUCULARIMIZ YAZIYOR

Yaşam dayatıyor

İkinci MC'nin aldığı gü-ven oyu geçersizdir. Emperyalizmin ve yerli gericiğin, işbirlikçilerin çeşitli oyunları, hükümete çöreklandiler.

2. MC halkımıza karşıdır. Onun istemlerine karşıdır. Halkımız demokratik bir hükümet istiyor. Bu nedenle 2. MC'yi aşağı edecek her eylem demokratiktir ve zorunludur.

Savaşın başını proletarya çekiyor. Tüm ilerici, devrimci güçler işçi sınıfının etrafında örgütleniyor. "Birlik" yönünde olumlu gelişmeler var.

CHP, anti-komünizmin, terör...vb. tuzaklara düşmemelidir. Halkımız, CHP'ye ulusal bağımsızlığı, barış, demokrasi, özgürlük yolunda destek vermiştir. CHP yöneticileri bunu unutmazlar. Meclis içinde ve dış eylemlerde görevlerini yapmalıdır.

2. MC'nin aşağı edilmesinde, genel grev etkili bir silâhtir. Halkımızın en geniş desteği sağlanmalıdır. Maocuların ve Türkesçi komandoların bombalı, soygunlu, cinayetli provokasyonlarına karşı uyanık olunmalıdır.

Anti-emperyalist, anti-faşist, teröre, cinayetlere, enflasyona, işsizliğe, pahalılığa karşı savaşım verecek; NATO'dan çı-

karacak, emperyalizmle yapılan ikili anlaşmaları yırtacak, köklü tarım reformu yapacak; Kürt halkına eşit haklar sağlayacak bir ilerici hükümet oluşturma platformunda, tüm ilerici güçler bir forumda toplanmalıdır. Bu forumda, platforma yönelik öneriler ele alınmalı, ortak istemler ve savaş biçimleri saptanmalı, bunu gerçekleştirecek bir örgütlenmeye gidilmelidir.

Tüm ilerici partiler, sendikalar, meslek örgütleri, kadın ve gençlik örgütleri bu amaç için seferber olmalıdırlar. Bu zorunludur. Faşizmi yenecek, demokratik bir yönetimi oluşturacak direnişin, yığınsal ve örgütlü olması zorunludur.

Ordu içindeki ilerici unsurların temizlenme eylemleri, çok önemlidir. Buna karşı savaşım yükseltilmelidir. Ordu içindeki yurtseverler ulusal demokratik cephe içindeki yerini almalıdırlar.

TKP'nin önerilerini iyi değerlendirmek gerekiyor. Halkın en geniş eylem birliği meselesi, tüm ciddiyeti ve ivediliğiyle gündemdedir. Gün TKP'nin gösterdiği hedefler yönünde eylem günüdür.

Mehmet Savaş, Londra

lar ertesi gün serbest bırakıldırlar.

Ayrıca, Birmingham'da MTİB, Maden-İş yararına yabancıların da katıldığı geniş bir eğlence düzenledi. Loughborough ve Leicester'de, EMTİB film gösterileri ile grev için bağış topladı. Önümüzdeki hafta da Leeds Trades Council Club'da grevciler yararına bir gece düzenlenecek ve konuklara grevi anlatan bir piyes sunulacaktır.

Kıvalı Kuzu

BAŞKALIK VAR

Özlem ve umut
Daha bir başka artık
Yakıyor genizleri
Ağır ağır yüksele
bir hazırlık
Öbek öbek ezberleniyor
Enternasyonal
Yıllardır bunu beklermiş
sabahlar.
En güzel türküler
sürüldü
namluya
Sabahlar suskun
ve acımasız
Türkiye bir nabız,
atıyo
Damar damar kan
fışkırdı-fışkıracak
ve Güneş
biliyor ki artık
daha bir başka
doğacak.

Beyinler
ve yürekler
Kollar, bacaklar, eller
ve gözler
bıker şah damar
Gösterge yükseliyor
Patladı-patlayacak
Tohumlar filizlendi
tomurcuklar bezendi
Türkiyem
bir tomurcuk
Ve kabuk
Çatladı-çatlayacak

Mehmet Savaş, Londra

New York'dan yükselen ses

Biz, öğrenimlerinin bir bölümünü Amerika Birleşik Devletlerinde sürdürmekte olan Türküveli öğrenciler, Avrupa'daki Türküveli işçilerin ilerici yurtsever gazetesi olan İşçinin Sesi'ni sürekli olarak okuyoruz. Türkiye ve Avrupa'daki gibi, burada da bizler, ilerici yurtsever öğrenciler olarak her türlü serivenci, sapık akımlara, özellikle Maoculuğa karşı savaşımımızı sürdürüyoruz. Devrimci süreç içerisinde faşistlere karşı verilen anti-faşist ve anti-emperyalist savaşımın yanısıra, solda görünüm

pratikte faşistlerin yanında yer alan Maoculara karşı verilecek savaşımın önemine ve güncelliğine inanıyoruz. Her türlü bilimsel açıklıktan yoksun bir teorinin savunucuları olan ve Türkiye'deki başarısız deneylerinden hiçbir ders almaksızın böyle bir mace-

raya devamları, Türkiye'deki işçi ve köylülerin devrimci savaşımına zarardır. Türkiye'deki sürekli yükselen devrimci savaşımın sürekli yanında, savaşın içinde olduğumuzu belirtiriz.

Y.S., New York

15 GÜNLÜK DEVRİMCI İŞÇİ GAZETESİ
İŞÇİNİN SESİ
SAHİBİ: İNGİLTERE TÜRKÜVELİ İLERİCİLER BİRLİĞİ
YAZIŞMA ADRESİ: 56 Mansfield Rd. ILFORD ESSEX ENGLAND
MABRAFI 15 p. Yıllık Abone 6 £ (sterlin). (Almanya için 30 DM)
BASKI: Anvil Printers Limited (TU.)